

SPERANȚA

Noiembrie 2018
Anul 5, Nr.56

Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia!

„Cum dorește un cerb
izvoarele de apă,
așa Te dorește sufletul meu
pe Tine, Dumnezeule!...”

Cu Dumnezeu, cu oamenii lui Dumnezeu, pentru oameni!

Echipa de consilieri spirituali

Gelu Bondor, Biserica Adelaide
Dorel Brândaș, Biserica Harul
Ioan Bușan, Biserica Perth
Teofil Ciortuz, Prima Biserică Baptistă Română
Daniel Cârpean, Biserica Harul
Marin Cucuian, Biserica Maranata
Cornel Ghiță, Biserica Maranata
Daniel P. Nicolici, Biserica Speranța

Echipa editorială

Constantin Oprănescu, Ioan Ciobotă – Radio Vocea
Evangheliei Timișoara, Aneta Oprănescu.
Consultant tehnic, expediere email și facebook:
Adrian Buzgău. Telefon: 0433766376

Pentru detalii, corespondenții

Adrian Buzgău, Biserica Maranata 0433766376
Aurel Coța, Biserica Philadelphia 0419925990
Gheorghe Bedreag, Biserica Maranata 0490345608
Cristina Hanciu, Biserica Speranța
bsperantamelb@gmail.com
Iacob Cerbu, Prima Biserică Baptistă 0425295401
Leon Curelușă, Biserica Betania 0414333225
Lidia Crișan, Biserica Perth 08 93494561
Viorel Sabou, Biserica Adelaide 08 83878393
Sarah Văran, Biserica Harul 0401754759

Costul unui abonament pe un an este de \$40.00 +
cheltuieli de transport.

CONT NOU: Romanian Speranta Association Inc.
National Australia Bank
BSB - 083214
CONT Nr. – 879530941

Adresa Redacției: 35 Reid Street, Brown Hill, 3350 Vic;
ph. 0423659724, email: sperantaus@gmail.com

MOTTO:

*Te rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui
Cristos Isus, care are să judece viii și morții, și pentru
arătarea și împărăția Sa:
propovăduiește Cuvântul, stăruie asupra lui la timp și
ne la timp, muștră, ceartă, îndeamnă cu toată
blândețea și învățătura.
Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să
sufere învățătura sănătoasă, ci îi vor gădila urechile
să audă lucruri plăcute și își vor da învățători
după pofta lor.
Își vor întoarce urechea de la adevăr și se vor
îndrepta spre istorisiri închipuite.
Dar tu fii treaz în toate lucrurile, rabdă suferințele, fă
lucrul unui evanghelist și împlinește-ți bine slujba.*
2 Timotei 4:1-5

Ca un cerb...

Virgil Maxim (1923-1997)

„Cum dorește un cerb
izvoarele de apă,
așa Te dorește sufletul meu
pe Tine, Dumnezeule!...” (Psalm 41:1)

Ca un cerb însetat de izvoare,
Te mistui în sufletul meu,
năzuind spre lumini viitoare
Te-adulmec prin noapte, mereu...

Pe urcușul de stânci colțuroase
pipăi cu copita subțire,
bănuiesc și-alerg după miroase,
gând-viu, însetat de iubire.

În poieni sau sub crengi, la răcoare,
adormind, Te simțeam duios cânt,
adiind peste toate o boare...
Dar Te-ascunzi, ca sămânța-n pământ!...

Peste buza genunii, în bezne,
peste culmea cu muchii de-argint,
prin văzduh, Te-am cătat, ca-ntr-o iesle,
să Te văd, să Te-aud, să Te simt!...

Printre tancuri, în joc de sidef,
Te-am pândit împletit din lumini...
Dar în fulger Te-ascunzi și în ev,
scânteiere prin ochii senini...

La pârau, în genunchi, să Te beau,
să-Ți aud pașii lini peste undă...
Nici în ape de Chipu-Ți nu dau,
toate apele știu să Te-ascundă!...

Nicăieri nu Te văd, fiindcă toate
sub eterna-Ți Mărire le ții
mai presus de pliniri și izvoade,
ești Stăpân peste lumi și vecii...

Din pământ, ca dorința din sânge,
și din ape, viață împins,
din văzduh încercând a Te smulge,
în al Dragostei-Foc Te-am cuprins...

Ești în mine ca astrul în rază,
ori parfumul luminii-n văzduh
și ca apa în care lucrează,
cu puterea-i de foc, Sfântul Duh!...

Spre Izvorul-iubirii curate
năzuind, pui-de-cerb-însetat,
m-am aprins nou luceafăr în noapte
și-n urcuș, din izvor, Te-am gustat!...

Împăcați-vă cu Dumnezeu

Predica păstorului
Teofil Ciortuz la slujba
de înmormântare a sorei
Emilia Cerbu

Pe la miezul nopții, Pavel și Sila se rugau și cântau cântări de laudă lui Dumnezeu, iar cei închiși îi ascultau. Deodată, s-a făcut un mare cutremur de pământ, așa că s-au clătinat temeliiile temniței. Îndată, s-au deschis toate ușile și s-au dezlegat legăturile fiecăruia. Temnicerul s-a deșteptat și, când a văzut ușile temniței deschise, a scos sabia și era să se omoare, căci credea că cei închiși au fugit. Dar Pavel a strigat cu glas tare: „Să nu-ți faci niciun rău, căci toți suntem aici”. Atunci temnicerul a cerut o lumină, a sărit înăuntru și, tremurând de frică, s-a aruncat la picioarele lui Pavel și ale lui Sila, i-a scos afară și le-a zis: „Domnilor, ce trebuie să fac ca să fiu mântuit?”. Pavel și Sila i-au răspuns: „Crede în Domnul Isus și vei fi mântuit, tu și casa ta” (Fapte 16:25-31).

Iubită familie îndoliată și iubiți ascultători, nu știu dacă este potrivit, într-o capelă, la cimitir și cu ocazia înmormântării, să fii bucuros, dar eu sunt. Și am să vă spun de ce: Pentru că în Biblie este scris despre un om care a fost foarte aproape de moarte, având chiar gândul sinuciderii. Acest om era gardian într-o închisoare din Filipi, și a avut o experiență înfricoșătoare. După un cutremur de pământ s-au deschis ușile închisorii și el se temea că toți pușcăriașii au fugit. Dar Pavel i-a zis: „Să nu-ți faci nici un rău, toți suntem aici”, la care temnicerul acesta s-a aruncat la picioarele lui Pavel și ale lui Sila și i-a întrebat: „Domnilor, ce trebuie să fac ca să fiu mântuit?”. Oare ce s-a întâmplat în viața acestui om? O schimbare extraordinară. Dintr-un om care era gata să se sinucidă, ajunge un om transformat prin puterea lui Dumnezeu. Cum s-a întâmplat aceasta?

* El a pus o întrebare foarte bună într-o situație foarte critică a vieții lui, a fost o întrebare sinceră și personală legată de mântuirea sa proprie. N-a mai întrebat: „Domnilor, ce să facă pușcăriașii aceștia ca să fie mântuiți? Ce să facă păgânii din Amazonia ca să fie mântuiți?”. A pus întrebarea aceasta foarte clar, foarte pertinent: „Ce să fac **eu** ca să fiu mântuit?”.

* La întrebarea aceasta bună i se dă un răspuns foarte bun, foarte clar și foarte ascuțit: „Crede în Domnul Isus și vei fi mântuit, tu și casa ta!”. Nu i s-a spus: „Du-te într-un pelerinaj, dă și tu niște bani la Biserică, roagă-te de cinci ori pe zi, sau cine știe ce lucrări extraordinare”. A primit un răspuns foarte clar, un răspuns Cristocentric fiindcă în centrul acestui răspuns este Isus Cristos. Nu i s-a spus: „Crede să fii și tu baptist sau pentecostal, sau fi drept-credincios”, ci: „Crede în Isus Cristos!”.

* Temnicerul acesta aștepta acest răspuns din toată inima, dar o întrebare bună și un răspuns bun nu sunt suficiente. Trebuie să fie urmate de o acțiune. După ce Pavel și Sila le-au vestit Cuvântul lui și celor din casa lui, temnicerul i-a luat în casa lui, în ceasul acela din noapte, le-a spălat rănilor și au fost botezați

îndată, el și toți ai lui. Deci la răspunsul acesta bun: „Crede în Domnul Isus”, gardianul acționează bine, răspunzând la rândul lui cu schimbarea vieții.

Pentru că aceasta este mântuirea: schimbarea vieții. El, care mai înainte îi bătuse pe oamenii aceștia în închisoare, acum îi scoate și le spală rănilor. El, care îi aruncase în butuci, acum îi scoate și-i duce în casa lui, el care mai înainte nu voia să știe de această Evanghelie, acum vrea să audă Cuvântul lui Dumnezeu. Iar apostolii i-au vestit Cuvântul Domnului. Oare ce le-au spus ei? Aș putea să vă dau niște răspunsuri:

Ei au mărturisit că este un singur Dumnezeu în Universul acesta și este Dumnezeu Domnul nostru Isus Cristos. Altul nu este. De asemenea, cred că apostolul Pavel i-a spus acestui gardian că și el este un păcătos și are nevoie de mântuire. Orice om din lume are nevoie de mântuire pentru că toți suntem păcătoși. În predica lor, apostolii trebuie să le fi spus că există o soluție pentru aceasta: Isus Cristos, Domnul, Fiul lui Dumnezeu, care a murit pentru păcatele noastre, a purtat la cruce toată vinovăția noastră. Acolo s-a produs acest schimb extraordinar: noi îi dăm păcatele noastre murdare, El ne dă dreptatea Lui, o haină curată, haina neprihănirii lui Dumnezeu. În contextul nostru, dintr-un om la un pas de sinucidere, Domnul face un stâlp în Biserica din Filipi. Dintr-un om care i-a bătut pe alții cu nuiiele, acum este unul care spală rănilor. Altă dată arunca oamenii în butuci, în închisoare, acum îi pune la masă cu el. Iată o schimbare glorioasă.

Gardianul, nu numai că a ascultat, dar iată că au fost botezați îndată, el și casa lui. A crezut toată familia, pentru că promisiunea este: „Vei fi mântuit tu și casa ta!”. Acum, vorbind despre sora Emilia, la vârsta de 17 ani a înțeles că este păcătoasă, că are nevoie de mântuire, și s-a întors la Domnul, a crezut, s-a pocăit și a fost botezată. Din momentul acela, ea a început viața cu Domnul Isus Cristos și a trăit o viață de

credință. Toți care ați cunoscut-o știți că s-a rugat mult pentru toată casa ei, pentru fiecare, pentru copii, nepoți și strănepoți. Se ruga cu lacrimi și în fiecare zi. S-a rugat, și mântuirea a intrat în casa ei. A intrat în casele copiilor, a nepoților, dar mai este de intrat și la strănepoți și la cei ce vor urma. Biblia spune: „*Tu, și casa ta!*”. La cei la care încă nu a intrat mântuirea, este nu pentru că sora Emilia nu s-a rugat, este nu pentru că Dumnezeu nu vrea să mântuie, pentru că Dumnezeu vrea să-i mântuie pe toți oamenii, ci este pentru că aceștia încă nu au răspuns ca acest gardian din Filipi, să spună: „*vreau și eu să fiu mântuit!*”.

Cu ocazia aceasta, a înmormântării trupului sorei Emilia, vă rugăm fierbinte împăcați-vă cu Dumnezeu. Primiți vestea că există iertare, mântuire, Dumnezeu primește pe oricine vine la El și crede în El. Dar credința aceasta nu este doar intelectuală, a minții, ci este o credință care transformă viața, o credință care lucrează împreună cu pocăința - pocăință față de Dumnezeu și credință în Domnul Isus Cristos.

Domnul Isus a spus: „*Cine va crede și se va boteza va fi mântuit*”, dar să nu ne oprim aici, El a mai spus: „*Dar cine nu va crede, va fi osândit*”, adică se va pronunța sentința împotriva lui. Așadar, în concluzie la această veste bună că există mântuire, ar mai fi o întrebare: Dumneata ai primit-o? Ai răspuns Domnului la oferta mântuirii, această soluție de iertare a păcatelor, să spui: „*Vreau și eu să fiu mântuit, primesc și eu, Doamne această ofertă de mântuire?*”. Dacă din acest temnicer, care era la un pas de sinucidere, Domnul a făcut un stâlp al Bisericii din Filipi, dacă din tâlharul de pe cruce a făcut un mântuit căruia i-a promis: „*Astăzi vei fi cu mine în Rai*”, înseamnă că orice păcătos care vine la El primește iertare. Noi nu suntem nici ca acel tâlhar de pe cruce, nici ca temnicerul sinucigaș, dar

suntem păcătoși și avem nevoie de iertarea lui Dumnezeu. Din nou, cu această ocazie, vă zic: „*Împăcați-vă cu Dumnezeu!*”.

Vă aducem o veste bună. Pentru păcatele noastre avem un Mântuitor care a murit pe cruce luând păcatele noastre asupra Lui pentru ca noi să fim eliberați și, prin credința în El, să fim mântuiți. Aceasta este puterea lui Dumnezeu de transformare a noastră.

Temnicerul din Filipi, s-a bucurat cu toată casa lui că a crezut în Domnul (Fapte 15:34). Dintr-un om îngrozit, gata să-și bage sabia în piept, ajunge un om plin de bucurie pentru că a crezut, el și casa lui. Ne bucurăm pentru sora Emilia pentru că a crezut, pentru că fără credință nu putem fi plăcuți lui Dumnezeu. Și ne bucurăm că ne vom întâlni din nou în Împărăția lui Dumnezeu și, mai mult, ne vom întâlni cu Domnul. Ne mai bucurăm că această promisiune este pentru toți, și dacă ai pe cineva nemântuit în familie, roagă-te: „*Doamne, eu am crezut, rezolvă-i și pe ai mei, mântuiește-i pe toți din casa mea*”. Și dacă ești încă nemântuit să știi că promisiunea aceasta este pentru tine. Agață-te de ea, spune-l lui Dumnezeu: „*Doamne, așa ai spus, Tu nu minți, Tu nu înșeli, tu nu ne dai nădejdi deșarte, eu cred că te vei îndura și de mine și de ai mei. Adă, Doamne, ziua aceea a mântuirii pentru toți cei din casa mea*”.

Așadar, bazați pe cuvintele apostolului Pavel, care spunea că „*noi suntem trimiși împuterniciți ai lui Cristos; și, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, în Numele lui Cristos: Împăcați-vă cu Dumnezeu. Pe Cel ce n-a cunoscut niciun păcat L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El*” (2 Corinteni 5:19-20).
Amin!

PEȘTII CARE VORBESC (secvențe)

Daniel Nițulescu

Am văzut de multe ori pe partea superioară a portbagajelor mașinilor un semn. Un pește desenat. M-am întrebat ce înseamnă acel semn. Ce putea să semnifice un pește? Nu reușeam să fac conexiunea între semn și semnificație. Până într-o zi. Eram la cursurile de limba greacă la facultate. Am găsit în dicționarul grec cum se scrie cuvântul pește: **ichthys**. Fiecare inițială însemna un cuvânt: I: Isus, C: Cristos, H (huios): Fiul, T (theos): Dumnezeu, S (soterios): Salvatorul. Și împreună: **Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu-Salvatorul**.

Deoarece erau persecutați crunt, atunci când se întâlneau în piață (*agora*) sau pe stradă, ca să se recunoască între ei, creștinii desenau cu bățul pe nisip, sau cu creta pe piatră. Și deodată li se schimba fizionomia feței: „*E de-al nostru*”, sau „*încă un păgân s-a creștinat, Slavă Domnului!*”.

Astăzi porțile sunt deschise, piețele, parcurile, străzile orașelor sau ulițele satelor, sunt locuri în care noi putem depune mărturie din cufărul experiențelor prin care ne-a trecut Dumnezeu. Vorbiți despre purtarea de grijă în carul Său de biruință. Strigați pe ulițe. Sădiți sămânța la timp și nelatimp. Dați laudă lui Dumnezeu, toți robii Domnului!

„*Dacă nu veți vorbi voi, pietrele vor striga!*”

21 OCTOMBRIE 2018 - BOTEZ LA BISERICA PENTICOSTALĂ BETANIA, MELBOURNE

În ziua de 21 Septembrie, în Biserica penticostală Betania, șase candidați și-au mărturisit credința intrînd în apa botezului. Serviciul a fost coordonat de păstorul Bisericii, Beni Pop. A predicat cuvîntul păstorul Vasile Hozan din Canada.

Au oficiat botezul frații presbiteri: Pavel Moza și Tănase Magda.

După terminarea serviciului divin s-a servit o masă de dragoste unde s-a bucurat întreaga Biserică.

Slăvit să fie Domnul pentru acest rod bogat al Bisericii Penticostale Betania.

Foto: Vass Porumb

Biserica Harul, Melbourne

Cînta suflet al meu (Bless the Lord)

Acestea este cîntarea cu care tinerii de la Biserica Harul au venit înaintea Domnului să-L înalțe în viața lor. Dumnezeu să-i binecuvînteze și să-i țină pe Calea Lui. Amin. Duminică 21/10/18.

corespondentă Sara Văran

DUPĂ REFERENDUM

Ioan Ciobotă - RVE Timișoara

Am câștigat, chiar dacă am pierdut !

Am încercat să aducem Împărăția lui Dumnezeu în Constituție. Era bine dacă reușeam, dar poate generația care vine după noi, ar fi schimbat din nou Constituția.

Așa că mă bucur că Împărăția lui Dumnezeu nu este din lumea aceasta. Singurul loc din lumea aceasta unde se instaurează Împărăția lui Dumnezeu este... inima omului.

Am fost copleșit să văd milioane de oameni simpli sau personalități politice, culturale, din muzică, sport sau mass-media care au fost ATÂT DE FRUMOȘI, cu Împărăția lui Dumnezeu în inima lor.

Am câștigat, chiar dacă am pierdut ! Împărăția este în inima mea, a ta, a lui, a ei.
Sunt cu adevărat fericit !

Sunt un cetățean al Împărăției care va să vină!
Cristos va învinge! Orice genunchi se va pleca înaintea LUI.

Doamne, izbăvește-ne de cel rău. Căci a Ta este ÎMPĂRĂȚIA ȘI PUTEREA ȘI SLAVA IN VECI. AMIN!

DESTUL CU LAMENTĂRILE DE DUPĂ REFERENDUM, E MAI BENEFICĂ MULȚUMIREA...

Păstor Samy Tuțac

Mulțumiți în orice împrejurări, pentru că aceasta este voia lui Dumnezeu, în Cristos Isus, pentru voi!" (1 Tesaloniceni 5:18 NTR). Ce provocare! Să îi mulțumești lui Dumnezeu în toate circumstanțele.

Poate că nu e chiar dificil să-i mulțumești lui Dumnezeu pentru protecție, răspunsuri la rugăciuni, pentru dragoste, pentru Cuvânt, pentru mântuire sau pentru binecuvântări materiale. Dar să-i mulțumești lui Dumnezeu pentru lacrimi, pentru spini sau pentru vremuri dificile? Așa ceva numai creștinii pot face. Numai cei hotărâți să umble cu Dumnezeu în zile senine sau înnorate, când circumstanțele sunt favorabile, dar și când nu sunt.

Cât de binecuvântați suntem având atât de multe lucruri. Avem familii, avem case, avem mâncare, avem unde să ne odihnim și nu umblăm desculți. Mai mult, îl avem pe Dumnezeu cu noi în toate circumstanțele vieții.
Cum am putea să nu avem o inimă mulțumitoare?

Am fost atins de versurile unui cântec scris de James Easter. Aceste versuri exprimă frumusețea unui duh liniștit și a unei inimi mulțumitoare, a unei vieți transformate de harul lui Cristos.

*„Cei din jur văd prea bine cum adesea mi-e greu;
Ei spun că sunt singur, dar n-au ce am eu!
Mi-aș dori toți să vadă bucuria ce-o port;
O, Domnul meu, mulțumesc pentru tot!*

*Am un pat, am o casă, și odihnă găsesc,
Mâncarea-i pe masă, desculț nu pășesc!
Mi-ai dat o familie, și am dragostea Ta!
Îți mulțumesc pentru tot ce mi-ai dat!*

*Eu n-am haine scumpe și nici nu sunt bogat,
Însă clipă de clipă pe Tine Te am!
E tot ce contează, chiar de ceilalți nu văd.
O, Domnul meu, mulțumesc pentru tot!"*

BISERICA PENTICOSTALĂ BETANIA, MELBOURNE

Păstorul Gabi Floruț din Oradea a vizitat Bisericele din Australia aducând un cuvânt de învioreare și zidire.

Pe data de 14 Septembrie a slujit în Biserica Penticostală Betania, Melbourne, la invitația păstorului Beni Pop.

Păstorul Gabi Floruț a predicat din Cartea Daniel, încurajând Biserica și îndemnând la sfințenie și respectarea poruncilor și legilor lui Dumnezeu. A amintit că întotdeauna au fost și vor mai fi oameni împotriviți la planurile bune ale lui Dumnezeu, dar avem un Dumnezeu puternic, care poate să închidă gurile leilor și astăzi ca și pe vremea lui Daniel. A îndemnat Biserica la integritate, căci oamenii, într-o perioadă de criză, privesc la noi, locul de unde vine nădejdea în Dumnezeu. Dumnezeu este suveran, El face singur dreptate. Leul din tribul lui Iuda este mai tare decât leii din groapă.

Biserica a fost zidită și încurajată prin mesajul păstorului Gabi Floruț, toată slava să-I fie adusă Domnului. Formația de tineri cât și corul Bisericii au adus închinarea lor prin cântări de slavă la adresa lui Dumnezeu.

PRIMA BISERICĂ BAPTISTĂ ROMÂNĂ DIN AUSTRALIA

EBENEZER

În duminica din 23 Septembrie 2018, Grupul Ebenezer, contribuie la programul de dimineață cu două cântări corale, dirijat de fratele Iacob Cerbu.

„El îți satură de bunătați bătrânețea, și te face întineresti iarăși ca vulturul” (Psalm 103:5).

ADOLESCENȚII UITAȚI... MISIUNEA DE LA SIGHIȘOARA

Estera Iancu

Mă numesc Estera Iancu. Cu ajutorul Domnului Isus, în ultimii trei ani lucrez voluntar ca misionară cu organizația „Tineri Pentru Misiune / Youth With A Mission”. Sunt calificată ca Asistentă Medicală la Universitatea Notre Dame din Perth Australia. Inițial am fost studentă la Academia de Muzică, dar m-am transferat la Facultatea de Asistență Medicală pentru că am primit chemare de la Domnul Isus să plec în misiune, și ca asistentă pot ajuta mai bine copiii orfani.

Cu această organizație am fost inițial misionară în India, Nepal și în Perth, Australia, unde am venit în ajutorul oamenilor care, din nefericire, locuiesc, dorm și trăiesc pe străzi.

În Sighișoara, Romania, sunt misionară voluntară la o casă tip familie, de adolescenți abandonați de părinții lor de când au fost mici, care sunt la noi în plasament. Noi am scos acești copii din orfelinatele României, unde ei au fost abuzați fizic, mintal, emoțional și sexual, și neglijăți într-un mod extrem.

În grija noastră avem 4 adolescenți, două fete și doi băieți. Alex are 16 ani și este în clasa a 10-a. El este un tânăr credincios. Sora lui, Alexandra, are 14 ani. Ea a trăit în orfelinat de când avea 3 ani și este la noi, în casa de copii de la vârsta de 9 ani. Dacă pe ea nu am fi scos-o din orfelinat, cred că, pur și simplu, ar fi murit, așa de tare era bătută de educatori și ceilalți copii din orfelinat. Și ea îl iubește pe Domnul Isus și slujește în Biserică la școala duminicală. Cosmina are 17 ani, e în clasa a 11-a și este foarte inteligentă. Din nefericire, mama ei a murit când ea avea 3 ani, și tatăl ei nu putea să aibă grijă de ea pentru că era alcoolic. A fost abandonată în orfelinat cu fratele ei mai mare de când a avut 3 ani. Acum tot ceea ce dorește este să îl urmeze pe Domnul Isus Cristos, iar anul trecut a primit botezul în apă. Ultimul băiat din grupa mea, Ben, are 18 ani și este în clasa a 12-a. Mama lui a plecat în străinătate să lucreze și l-a abandonat, iar acum stă la noi un an, până în septembrie 2019, când începe facultatea. Eu sunt responsabilă cu tinerii aceștia în mod zilnic. În paralel mă ocup de finanțe, sunt cu directoarea Misiunii și

organizăm programul școlar sau vorbim cu Departamentul Protecția Copilului. Atât de mult ador ce fac încât nu aș face altceva; tinerii aceștia au nevoie de așa de multă dragoste și compasiune, iar inima mea e plină de iubire și bucurie când sunt împreună cu ei. De multe ori mă uit în ochii lor și văd așa de multă durere, dar văd și puterea lui Dumnezeu care lucrează în viața lor.

Poate mulți dintre noi (inclusiv eu) de multe ori uităm de adolescenți și ne imaginăm doar copii când ne gândim la orfani, dar de fapt adolescenții suferă cel mai mult, pentru că sunt cei uitați, iar ei sunt generația care are nevoie de cel mai mult ajutor și sprijin emoțional și spiritual.

Eu am contract voluntar pentru 2 ani cu această casă de copii, dar cred că Domnul Isus îmi cere să rămân cu acești copii până cresc și ajung la facultate. Fiind misionari pe termen lung, și neplătiți de casa de copii, fiecare dintre noi, avem nevoie de un venit al nostru individual. Dacă doriți să fiți parteneri financiari cu mine în mod lunar, și Domnul Isus vă îndeamnă să mă ajutați ca să pot continua misiunea aceasta, vă rog să mă sponsorizați și să donați la banca mea din Australia, iar eu pot să schimb banii în RON/Lei și să-mi continui munca.

Celor ce se roagă pentru mine, pentru munca mea și pentru acești copii și celor ce mă sponsorizează, le voi comunica despre tot ce fac eu, ca să știți cu ce ne ocupăm și cum puteți să vă rugați pentru mine și pentru copii, precum și care sunt nevoile noastre.

Va mulțumesc mult și Domnul să vă binecuvânteze.

Acestea sunt detaliile mele bancare:

IASMINA ESTERA IANCU

National Australian Bank - NAB

BSB: 086 006

Account number: 898840443

Asociația la care sunt voluntar:

CROWN CHILD PLACEMENT ROMANIA

Adresa de la Asociație: Horea Teculescu nr 22. Sighișoara

Fax: [004 0265772193](tel:0040265772193)

Telefon fix: [004 0265772193](tel:0040265772193)

DRAGI CITITORI ȘI CITITOARE

Vă reamintim că este timpul de reînnoire a abonamentelor pentru anul 2019. Puteți plăti costul abonamentelor corespondenților din Bisericile dumneavoastră, sau direct la:

Romanian Speranța Association Inc. BSB 083214, ACONT Nr. 879530941

Costul unui abonament pentru un an este de \$40.00 + cheltuieli de transport (unde este cazul).

MI-E VEȘNICĂ VIAȚA

Costache Ioanid

Mi-e veșnică viața, doar drumul ei mereu
E-n umbră și-n lumină, urcând spre Dumnezeu;
Mi-e veșnică viața, doar forma ei trecând
E alta, pururi alta, mereu alt chip având.

Din Dumnezeu, Eternul Izvor al Vieții, ies;
Alcățuit în chip crezut, dar ne-nțeles,
Trimis pentru-o lucrare și-un țel nepieritor
cuprind eterna taină și ard eternul dor.

Vegheat de Ochiul Veșnic de-a pururi neascuns
Cu limpedea lumină e-adâncul meu pătruns.
Știut cu ușurință ce sunt și ce-am să fiu
Nici când în „prea devreme”, nici unde-n „prea târziu”.

Rotația vieții urmează-un veșnic drum,
De-a pururi alta-i starea cu fiecare-„acum”.
De-a pururi mai spre-nalte și fericite stări
Port steagu-acestei sfinte și unice chemări.

Mai luminos mi-e totul și tot mai înțeles,
Cu orice pas din neguri mereu mai sigur ies;
Și-mi crește fericirea cu cât sunt mai cuprins,
Mai treaz în strălucirea din care sunt desprins.

...O, Viu Izvor al vieții, spre forme-n veci mai noi
Și stări în veci mai nalte suim spre Tine, roi,
Fă tot ce-n noi e moarte, topindu-se pe drum,
S-ajungem numai viață în Veșnicul Acum.

Călător prin viață

I.L. Caragiale

*Am întotdeauna cu
mine trei lucruri:*

*- Ceasul, ca să știu
mersul timpului;*

*- Mersul trenurilor,
ca să știu mersul
drumurilor;*

*- Biblia, ca să știu
mersul vieții.*

La crucea Ta

Christian Dume

La crucea Ta, ce n-am purtat-o încă,
Mă uit sărac, dorind să mă alung;
Am dat în Tine, Doamne, ca-ntr-o stâncă
Cu ochii stinși și sufletul adânc.

Nici jugul Tău nu l-am luat pe umeri,
Mi-am tot promis că-l voi purta cândva;
N-aș vrea acum holdele să-mi numeri,
Rămas sunt în ogorul altcuiva...

Pe crucea Ta mi-e tot nerăstignită,
Bolnava fire, în păgânul trup.
Mi-e, Doamne, veșnic inima mâhnită
Că zi de zi de slava Ta mă rup.

...

Și ce prigoană să-mi trezească ruga?
Căci gândul meu e-un bun asupritor!
Oprește-mi, Doamne, înspre moarte fuga,
Căci am pierdut izvor după izvor.

Lucrul la o școală normală

Mărturie
(continuare
din nr.
trecut)

Când s-a terminat războiul, doi dintre cei întorși la Dumnezeu datorită întâlnirilor noastre duminicale au fost nevoiți să se ducă la Școala Normală de la B. să-și finalizeze studiile ca să se facă învățători. Simțeau că trebuie să facă și acolo ceva pentru Domnul, dar nu vedeau ce. Nu puteau nici să predice, nici să vorbească prea mult cu colegii lor despre Domnul Isus. Erau într-o mare încurcătură.

Puteau însă să se roage. S-au hotărât să se ducă pe malul râului, în pădure, și să se roage. Au spus Domnului cam așa: „Doamne, Tu știi că noi nu putem să predicăm și nu putem vorbi prea mult colegilor despre Tine. Dar Tu cunoști sufletele din școala aceasta și nevoia lor de un Mântuitor. Te rugăm să faci pe cei ce sunt frământați de gândul mântuirii să vină la adunarea noastră. Noi nu vrem să vorbim nimănui și nu chemăm pe nimeni”. Așa au și făcut. După patru zile, a venit la ei un coleg și le-a zis: „Am băgat de seamă că în fiecare seară voi vă duceți în pădure. Puteți să-mi spuneți și mie ce faceți acolo?” Cei doi au rămas cam încurcați, dar au spus: „Ce facem noi poate nu ți-o plăcea”. „Ce anume?” a întrebat el. „Ei, ne rugăm și noi”. „Tocmai de asta am nevoie și eu”, a zis el. „Cam bănuiam eu așa ceva. Vreți să mă lăsați să vin și eu cu voi?” „Cu siguranță!” a fost răspunsul celorlalți. Ce bucurie a fost pe ei când au văzut că rugăciunea lor fusese ascultată așa de curând. Acesta a fost începutul. Apoi au venit și alții, așa că, după o vreme, erau destul de mulți cei care se duceau frecvent și se rugau.

Mulți dintre ei s-au întors la Domnul numai venind la această adunare de rugăciune. Fără îndoială, n-au mai putut rămâne ascunși acum. Colegii lor au auzit. Unora le-a plăcut, altora nu. Se înțelege, nu prea le plăcea să se lase de păcat. Așa că a început, ca de obicei, o mică prigonire.

Câțiva colegi neîntorși la Domnul s-au hotărât într-o seară să se ducă după ei la adunarea de rugăciune și să arunce cu pietre în ei. Credincioșii au auzit, dar au luat hotărârea să se ducă fără teamă, ca de obicei. S-au dus și au început să se roage. Apoi au venit cei neîntorși la Domnul cu pietre în mâini. Cel ce se ruga i-a văzut venind și a început să spună în rugăciunea lui: „Și acum, Doamne, ai milă de cei ce vin cu gânduri rele împotriva noastră și atinge-le inima”. Deodată cel care era în fruntea cetei a aruncat șapca și pietrele jos, și a îngenunchat și el, mișcat de cuvintele rugăciunii pe care o auzise. Toți ceilalți au făcut la fel. Astfel i-a izbăvit Domnul și au avut o foarte bună adunare de rugăciune în seara aceea.

După două luni, au isprăvit școala și au trebuit să plece. S-au despărțit la gară, după o foarte frumoasă adunare de rugăciune pe care au avut-o pe marginea râului, pe o lună frumoasă, înainte de venirea trenului, trenul care avea să-i împrăștie în lungul și în latul țării.

(1891-1975)

ADEVĂRUL CREȘTIN

Foaie creștină de
zidire sufletească
1 Iunie 1924

Redactor Dumitru Cornilescu

Hotărăște-te acum

(Pilda lui Noe)

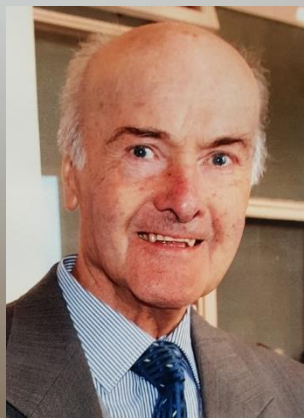
Cititorule, ți-am vorbit de atâtea ori despre mântuirea pe care vrea Isus să ți-o dea, și te-am rugat de atâtea ori s-o primești. Dacă n-ai primit-o până acum, ce te-a împiedicat să o primești? Frica de oameni? Teama de ce-o să zică lumea? Grijă de ce o să zică mai marii tăi, sau șeful tău? Te lași oprit de ceea ce vor zice oamenii, sau vrei să știi ce vrea Dumnezeu de la tine? „Dumnezeu vrea ca toți oamenii să fie mântuiți și să ajungă la cunoștința adevărului”.

Suflet drag, dacă te-ai decis acum să primești mântuirea aceasta, care ți se dă fără plată, nu mai amâna. Gândește-te la Noe. O sută douăzeci de ani i-a îndemnat Noe pe oamenii din vremea lui să intre în corabie și să scape de primejdia care-i amenința. Dar el „bătea toba la urechea surdului”. Ei râdeau de el. Nu au crezut până în ziua când a venit potopul. Atunci s-au deschis ferestrele cerului și izvoarele adâncului. Când valurile de ape au început să acopere pământul, au început să nu se mai simtă bine. Atunci s-au gândit la Noe și la corabia lui. Au început să zică unii către alții: „Haidem la Noe ca să ne ia cu el în corabie, că ea plutește pe deasupra apelor”. Au venit și au început să bată la ușă: „Noe, Noe, dragă Noe, deschide-ne!”. Acum aveau tot felul de vorbe dulci pentru Noe! Înainte nu-l mai scoteau din nebulă, țicnit, sfântul acela..., etc., acum: Dragă Noe!... Dar iată ce zice el: „Dragii mei prieteni, îmi pare foarte rău, dar n-am ce să vă fac. Eu nu vă pot ajuta. Dumnezeu a încuiat ușa pe dinafară. Înăuntru la mine nu-i nici broască, nici cheie, așa că nu vă pot deschide”. „O, lasă pe noi, dacă este vorba pe așa! O să aducem cângi, clește, ciocane și tot ce vrei. Spargem noi ușa!”. Și s-au dus acasă și au adus uneltele. Dar până să ajungă la corabie, apele au ridicat corabia, iar ei toți au pierit în adânc. O sută douăzeci de ani stătuse corabia înaintea lor, iar Noe îi pornise necurmat să intre, dar ei nu voiseră. Acum era **prea târziu!**

Pentru că Scriptura zice: „Astăzi este vremea potrivită, azi e ziua mântuirii”, dă-mi voie să te rog să te împaci azi cu Dumnezeu. Grăbește și mântuiește-ți sufletul. O, suflet scump, pentru tine a curs sângele lui Isus pe cruce! Te rog, vino, vino la Isus chiar azi! Ascultă chemarea până mai e vreme...

Din arhiva fratelui Nelu Albu

LA REVEDERE, FRATE FORD!

Pe 11 octombrie 2018 Domnul l-a chemat acasă pe neobositul Lui slujitor, Arthur Ford Pratt. Mai avea o lună și jumătate și împlinea vârsta de 86 de ani.

L-am cunoscut pe fratele Ford când avea 79 de ani. Era sufletul misiunii *World Wide Foundation*, o societate misionară care strângea lucruri necesare vieții și le trimitea în special la azile de neputincioși, orfelinate și Biserici Creștine, în România. În ultimii 10 ani a trimis în România 10 containere duble în valoare de peste 5 milioane de dolari. L-am întrebat atunci până când vrea să facă acest lucru și mi-a răspuns oarecum cu dojană: „Peter, în economia lui Dumnezeu nu există pensionari”. L-am întrebat atunci cum reușește să strângă atâtea bunuri. Mi-a răspuns simplu: „Strângerea lor nu e o problemă, transportul și depozitarea lor este, de aceea fratele Nelu m-a adus la tine, poți să ne ajuți?”. Avea nevoie ca cineva să aducă aceste

bunuri de peste tot de unde le culegea și să le depoziteze într-o hală industrială unde ei să le sorteze, împacheteze și încarce în containere duble. Avea atunci, la început, o organizație de 14 persoane, toți trecuți de 70 de ani și doar unul sănătos fizic: Ford Pratt. Toți ceilalți aveau probleme cu sănătatea, dar erau neobosiți în privința ajutoarelor.

Fratele Ford avea atunci o rețea bogată de „strângători” în Victoria și NSW. Avea conexii cu foarte multe magazine care donau la sfârșit de sezon ceea ce nu se vânduse. Toate lucrurile de purtat (haine, încălțăminte, șepci, ciorapi, cearceafuri, dune, pături, etc.) erau noi. Ford se mândrea într-un fel când spunea: „Noi nu trimitem pentru oamenii săraci lucruri de mână a doua. I-am înjosi”. Pe lângă lucruri de purtat, *World Wide Foundation* a trimis în România caiete și cărți pentru copii, săpunuri, șampoane, jucării, aparate casnice, lucruri ajutătoare celor invalizi și bolnavi, mașini de cusut, compresoare, cărucioare pentru invalizi, mănuși și multe altele.

L-am întrebat odată: „În viața ta, care ți s-a părut cel mai înalt act de dăruire frățească?”. Răspunsul a fost pe cât de șocant pe atât de frumos: „Este o soră în San Remo, (statul Victoria) care are aproape 80 de ani și de mulți ani nu-și poate lăsa mâinile în jos, le ține deasupra capului unde au rămas blocate datorită unei boli de oase. Noi îi ducem material de croșetat și ea croșetează câte 7 pături pe an fără să poată vedea ce face. N-am văzut odată să amestece culorile greșit. Ea este exemplul meu de dăruire”.

Cu anii, rând pe rând, cei 14 l-au părăsit, fie plecând la Domnul, fie căzând la pat și nemaiputând să ajute. Cu un an în urmă a venit la mine și mi-a zis: „Peter, am rămas doar doi și eu am ceva probleme cu inima, dacă găsești pe cineva care să preia această misiune noi vă dăm toate contactele și felul de organizare ca s-o duceți mai departe. Nu vă trebuie bani, doar o inimă voitoare și un telefon. Noi n-am avut bani, ne-am pus însă la dispoziția Domnului și-am spus Domnului să facă ce vrea cu niște bătrâni și câteva telefoane”. Spre rușinea mea o spun, n-am găsit niciun om care să stea „în spărtură”.

La serviciul funerar de la *Bethel Funerals din Micham* m-am apropiat de soția fratelui nostru, Joyce, ca să-i mulțumesc și s-o încurajez. Nu mă așteptam să mă recunoască, ne-am întâlnit doar de 2 ori căci suferea de multă vreme. Înainte ca să-i spun numele mi-a zis: „Mulțumesc Peter, și mulțumesc pentru ca l-ai ajutat pe Ford”.

La revedere frate Ford! N-ai vrut nici un elogiu la înmormântare, cerând expres să nu se spună ce a făcut Ford pentru alții, ci ce a făcut Domnul pentru Ford, dar acum o întreagă națiune îți mulțumește.

Peter Mituțoiu

O OCAZIE ABSOLUT UNICĂ

La data de 1 Decembrie 2018 Comunitatea Română sărbătorește Aniversarea a 100 de ani de la MAREA UNIRE. Ne vom întâlni la 190-208 Dandelion Drive, Rowville, Melbourne. Este o ocazie fericită de a ne strânge cât mai mulți români pentru a sărbători acest vis al strămoșilor noștri: **Marea Unire**.

Vom purta tradiționalul port românesc, vom mânca mâncări și prăjituri românești. Se va intona Imnul României și Hora Unirii. Vom avea activități pentru copii. Bisericile pot participa cu cântări creștine, cor creștin, scurte mesaje creștine. Să participăm în număr cât mai mare la acest eveniment național românesc.

De la vecinul meu, din iad

Costache Ioanid

Mi-ai fost vecin și cumsecade,
Nu ne-am certat, nu ne-am urât.
Mi-ai fost prieten, chiar și frate,
De ce n-ai spus că sunt pierdut?

N-aveai încredere în mine
Și nici în alți vecini la fel.
Știai de Dumnezeu prea bine,
De ce n-ai spus nimic de El?

Vecine bun, vecine dragă,
O vorbă de mi-ai fi spus...
Ce fericit aș fi în slavă
Și cum ți-aș mulțumi nespul!

Când te chemam la băutură,
Spuneai că ești prea ocupat.
De ce n-ai spus atunci în față
Că ce făceam era păcat?

Dar vai, ai stat pe această stradă,
Și mă știai că-s păcătos.
Știai că n-aveam mântuire,
Și din pedeapsă nu m-ai scos.

Dacă veneam târziu acasă,
Dădeai din cap când mă vedeai.
Puteam să strig, să cânt, să urlu
Tu tot nimica nu ziceai...

Și mă gândeam: vecin ca tine
În toată lumea nu găsești:
E bun, simpatic, nu mă ceartă
Cu așa vecin să tot trăiești...

Ai vrut să fii doar cumsecade,
Doar respectuos și bun vecin.
Dar tu mergeai pe cale dreaptă,
Iar eu pe drum plin de venin...

Nimic acum nu mai pot face,
Primesc pedeapsa mea în iad,
Dar nu uita că sunt aicea
Fiindcă tu m-ai lăsat să cad.

Spune la toți acum, să știe,
Că ești salvat și mântuit.
Să nu faci ce mi-ai făcut mie
S-ascunzi că ești un pocăit.

Ai încercat și cu cărbunii cei aprinși?

O femeie se plângea preotului duhovnic că nu poate domoli nicicum vrăjmășia unei vecine. A încercat, zicea ea, cu multe cele, dar în zadar.

- Cu cărbunii cei aprinși ai încercat? o întrebă preotul.
- Până la cărbuni încă n-am ajuns. Am încercat numai cu niște apă fierbinte.
- Stai, că nu ne înțelegem bine! grăi preotul. Eu nu înțeleg să opărești pe vecina ta sau

să-i dai foc, ci, uite, este vorba despre cărbunii cei aprinși despre care Apostolul Pavel scrie: „*Preaiubiților! Nu întoarceți nimănui rău pentru rău. Dimpotrivă, dacă îi este foame vrăjmașului tău, dă-i să mănânce; dacă-i este sete, dă-i să bea! Căci dacă vei face astfel, vei grămădi cărbuni aprinși pe capul lui*” (Romani 12, 17-21).

Ia încearcă și cu „cărbunii” aceștia și o să vezi că vei avea izbândă!

Morala:

Fratele meu! Ai încercat și tu cu acești „cărbuni aprinși”?

Dacă nu, încearcă-i, te rog, în toate neplăcerile ce le-ai avea cu de-aproapele tău!

Preot Iosif Trifa – 600 istorioare religioase

OPTICĂ SAU OFTICĂ?

sursa: barzilaiendan

Eram așezați amândoi pe scaune pliante, unul lângă altul. El mânca un sandviș. L-am surprins aruncând bucățelele care nu-i plăceau în spatele scaunului meu. Mi-am zis revoltat: „*Rușii ăștia mizerabili! Murdăresc totul pe unde ajung*”.

Când a mai făcut-o o dată, nu m-am mai prefăcut că nu văd și m-am uitat demonstrativ și acuzator în spatele scaunului meu. Surprins, am descoperit că omul hrănea niște vrăbii ... Am bâiguit pocăit:

„*You are making friends*”. (Îți faci prieteni)

Nu mi-a răspuns pentru că nu știa limba engleză.. Știa însă limba vrăbiilor ...

Oare de ce ne este așa de greu să ne facem prieteni?

În spatele scaunului meu tocmai apăruse și o pupăză ...

FRONTIERA

„EMIGRANȚI ÎN AUSTRALIA”

Sami Reșe

(continuare din nr. trecut)

1 Mai

Gara din Bor era plină de securitate, la fel și localitatea. Se pregăteau pentru ziua de 1 Mai, o sărbătoare publică în Europa. Nu știu dacă era și pentru ei, dar la noi sărbătoare era Ziua muncii: „1 Mai Muncitoresc”. Această sărbătoare și oricare sărbătoare publică nu o puteai petrece în familie ori în comunitate. Muncitorii erau obligați de întreprinderile unde lucrau să iasă la defilare. Era un fel de paradă unde țara, guvernul și mai ales președintele era omagiat cu urale, cântece patriotice, onorat la rang de zeu. În tribună stăteau parlamentarii locali însoțiți de delegații din capitală, securiști, chiar și liderii bisericești erau acolo. Defilarea începea cu armata, continua cu sportivii, muncitorii pe întreprinderi și se sfârșea cu copiii din școli, după modelul Mao Zedong. Ce vremuri...

Dimineața ne-am amestecat prin mulțime. Am schimbat banii, am cumpărat mâncare, bilete de tren pentru Belgrad iar la trei după masă plecam din Bor. Ajunși în tren ne-am așezat care cum ne-am găsit locuri și am adormit cu grija de-a ne trezi în fiecare stație ca nu cumva să trecem de Belgrad. Încă nu ne părăsise frica de a fi depistați. Știu cu siguranță că acea frică ne-a urmărit și după revoluție. În anul 1989-1990, după căderea comunismului, încă mai credeam că unii pot fi turnători ai securității. Se auzeau zvonuri că pe unii români, fie chiar în America, mâna lungă a securității i-a ajuns. Un accident era provocat de aceștia pentru a fi exemplul celor ce vor să plece din „patria iubită”.

Riscul era mare. Călăuzele noastre ne povestiseră din surse sigure despre viața celor care erau acum în închisorile din Belgrad. Mulți din cei dați înapoi, după eliberarea din închisorile române, spuneau și altora despre greutățile întâmpinate. În fiecare noapte trăiau cu frica zilei de mâine. La apelul de seara, ori dimineața, uneori în toiul nopții, venea poliția și cu forța îi lua pe cei de pe lista neagră, îi urcau, ca pe animale, cu bătaie, în mașini militare și-i duceau la frontieră în România. Bieții deținuți, cu cât greu ajunseseră până acolo și cât de nesigură era acum viața. Depindea de noroc ori de providența divină. Mulți din cei ce au trecut prin lagărul din Iugoslavia, au mai trăit coșmarul acesta încă mulți ani, l-au dus cu ei în țările unde au emigrat.

Eram conștienți ce ne așteaptă, dar aveam încredere în Dumnezeu.

La Belgrad

Spre seară am ajuns în Belgrad. Când am văzut stația Belgrad, încă adormiți la început, credeam că era un vis. În multe coșmaruri pe care le aveam în țară, de cele mai multe ori eram pe fugă, alteori cădeam în prăpastie și mă trezeam la aterizare... Abia ne-am dezmeticit, am dat deșteptarea și ne-am dat jos. În oraș, undeva, erau cazați în lagăre de tranzit niște prieteni din Turda. Unul din noi i-a sunat și înainte de a căuta noi locul potrivit de-a dormi în noaptea aceea, au venit ei. Ne-au dus pe furiș în *hostel*, în camera lor de detenție. Am dormit care pe unde, tot mai bine decât în gară, au găsit o saltea și... mai înghesuiți, dar a fost bine.

Toate informațiile primite ne depărtau de Belgrad: „Nu vă opriți aici”.

În ziua de 1 Mai am ieșit în oraș. Totul avea culoare și viață, am văzut un parc frumos. Unii mai curajoși au trimis acasă cărți poștale. Nu am îndrăznit să sun acasă, știind că am fost urmărit atât de aproape încât trebuia să trec săptămânal la Securitate să fac dovada de domiciliu, iar telefonul îmi era urmărit. Acești călăi morali erau pe urmele mele, eram convins de infiltrarea lor în toate domeniile de viață și activitate ale fiecărui om. În una din multele interogări ale securității mi-au cerut să merg într-un cartier vecin la un studiu biblic care se ținea marți seara cu cei mai buni teologi ai acelor vremuri, Zaharia Bică și Ezechiel Suci, ca apoi să dau raport cu cele petrecute acolo. Pentru a scăpa de această cursă periculoasă de a fi turnător al securității, am renunțat de a mai merge la studiu și evitam chiar a merge la Biserica mea. Această stare a durat mult, interogări, amenințări, intimidări și interdicția de-a părăsi localitatea. După mai multe luni, securistul care era pe urmele mele, într-un moment de sinceritate mi-a mărturisit că el își face doar datoria.

Acum eram în Belgrad, departe de securitate, dar nu destul de departe. Iugoslavia, fiind o țară comunistă, se spunea că printr-un tratat de schimb, România plătea Iugoslaviei în sare, o cantitate anume pe cap de persoană repatriată. Așa că acești buni tovarăși de suferință care erau în lagărul de refugiați de-acolo ne-au sfătuit să nu rămânem în Belgrad, capitala Iugoslaviei de atunci, căci mulți fugari au fost dați înapoi României.

Au organizat, cu un pastor al unei Biserici Adventiste care a venit cu două mașini, să ne îndreptăm spre localitatea Sejana, la granița cu Italia. Când am ajuns pe șoseaua internațională și s-a văzut granița cu Italia, am fost dați jos, într-un fel de salut: „*De aici cu Dumnezeu înainte*”, arătând spre graniță, punctul de trecere. Când ne-am văzut singuri din nou în postura de a trece o altă graniță, și aceasta tot ilegal, ni s-a făcut pielea de găină. N-am avut prea mult timp să meditam la aceasta și, fără vreun semnal, am sărit direct în șanțul și tufișurile de lângă șosea, căci nu aveau ce să caute niște oameni pe o șosea internațională. A trebuit să stăm ascunși, așteptând noaptea, să ne depărtăm de șosea, de punctul de control, ca apoi să ne găsim direcția revenind la șosea în ziua următoare. Un lucru era sigur: stăteam așa de aproape unii de alții încât ne auzeam suflul și chiar gândul.

România „Caput”

Retrăiesc acele momente în care am sărit din mașini în păduricea de la granița Iugoslaviei cu Italia. Pentru noi, atunci și acolo, era cea mai nimerită vreme. Cei din vamă s-au adăpostit înlăuntrul cu câinii lor cu tot. Spre dimineață a început să ningă, o ninsoare deasă și foarte rece. Noi ne depărtasem pe albia unui râu, la două ore de punctul de control. Am trecut cele două frontiere. Acum drumul înapoi, la șosea. Încă era noapte, aveam ca punct de reper luminile de la vamă. Din cei 6 care eram acum, doi erau mai tineri și întotdeauna mergeau în față. Ei au ieșit primii la șosea. Ne cățaram și noi, dar ne-am pitit când am văzut cum în dreptul lor a oprit o mașină. Era o patrulă italiană. Noi, speriați că au fost prinși, ne-am făcut una cu pământul. Dar nu peste mult timp cei din șosea au apărut la marginea prăpastiei și ne-au chemat sus. Ce o fi o fi, eram aproape înghețați, doar energia, capacitatea de rezervă a creierului, a supraviețuirii, nu ne lăsa să renunțăm.

Nu aveam altă soluție decât să ne predăm oricui, eram terminați, la capătul puterii de a gândi. Când au văzut cum ieșim unul după altul, au așteptat să urcam toți și au înaintat spre noi. Ne-a stat inima în loc, nu aveam curaj nici să ne privim. Acum eram dezarmați de orice voință, chiar de a trăi, neștiind dacă ne vor preda iugoslavilor. Ar fi fost o tragedie, după atâta efort, să te vezi de unde ai pornit și, mai rău, într-o pușcărie din România. Doar așteptam în tăcere ca evenimentele să se desfășoare în următoarele ore, care au devenit istorie pentru noi și destinul multor generații de după noi.

Încurajarea a venit când am ajuns la punctul de control. Ne-au dat pături, haine, ce aveau, ca să ne putem usca hainele noastre la reșourile lor. Ca să se apropie mai mult de sufletul nostru, au încercat conversații cu noi. Cu semne, ne-au întrebat: „*bambini?*”, arătând la nivelul genunchilor, ne-au întrebat dacă avem copii. Care de care am ridicat degetele și așa a fost introducerea la limbi străine.

Ne-au mai întrebat dacă avem arme. Am înțeles, căci Italiana este o limba cu aceleași rădăcini latine ca a noastră. Ce arme, aveam cu noi un cuțit, unul mic, de buzunar, cu furculiță. Au zâmbit înțelegători soldații, așa a fost prima noastră experiență cu Occidentul și oamenii lui! Acolo ne-au făcut primele acte, ne-au dus la cel mai apropiat punct de poliție din Trieste. Aici, din nou cu întrebările de rutină, ne-au luat amprente, au fost prietenoși, ne-am înțeles cum am putut mai bine: „*Caput România, s-a terminat cu România*”.

Biserica Penticostală Tabor, Melbourne

Sâmbătă, 6 octombrie 2018, copiii de la școala duminicală de la Biserica Penticostala Tabor au petrecut o după amiază de neuitat. La inițiativa unor surori cu suflet, copiii au fost plini de energie și entuziasm să participe la tot felul de activități, care mai de care mai frumoase și atractive.

Seara s-a încheiat cu o masă de dragoste a părinților și copiilor. Mulțumim lui Dumnezeu pentru astfel de ocazii și dorim ca binecuvântarea Domnului să se reverse din belșug peste ei și peste organizatori!

Păstor Mircea Câmpean

SE DUC BĂTRÂNII

Daniel Ioniță

(În Memoriam – bătrânilor mei, duși...)

Se duc bătrânii, și se duce-o lume
De care, tremurând, mai povestim.
Ei au trăit și au avut un nume,
Pe care cu sfială-l pomenim.

Trist epigon, privesc cu ochi de fum
Cum stins în fața mea într-un sicriu,
Se odihnește moșul meu acum,
Ajuns la cap de drum, într-un târziu.

Îl văd, ca într-o altă primăvară...
Prin Bazna, sau prin Bucov, undeva,
Cum povestea-ntr-o sâmbătă, pe seară,
De-o țintă, de-o speranță și de-o stea.

Purta cu el ce-i bine, și ce-i demn,
Ce-i porunceă Stăpânul lui din Ceruri.
N-avea poveri de trestie, fân, sau lemn;
Ci aur și argint și giuvaeruri.

În gând, văd florile de pe sicriu,
Și, meditănd la viața ce s-a stins,
Mă-ntreb pe mine, care-s încă viu:
„Oare de care lume-s eu cuprins?”

*De grijile care vor arde seci,
Ca trestia, ca lemnul și ca fânul?
Sau de Comoara ce rămâne-n veci,
Care de mult mi-a dat-o-n dar, Stăpânul?”.*

IN MEMORIAM

În ziua de 2 Octombrie 2018 sora Emilia Cerbu a părăsit această viață și a plecat la Domnul. A lăsat în urmă familia îndurerată, dar plină de speranță revederii în Împărăția lui Dumnezeu. Au petrecut-o pe ultimul drum foarte mulți prieteni, frați și surori, parte din familia Domnului Isus Cristos.

Doar cu câteva luni mai înainte familia Cerbu a sărbătorit cel de-al 61 - lea an de căsnicie și al 78 - lea an de viață al sorei Emilia Cerbu. Cu această ocazie, mare parte din familia Cerbu a participat la aniversare precum și prieteni buni.

Împărtășim cu fratele Iacob Cerbu atât durerea despărțirii cât și bucuria revederii în slavă.

BISERICA ÎN CARE AȘ VREA SĂ ÎMBĂTRÂNESC

Biserica în care aș vrea să îmbătrânesc nu este o biserică mare, însă este plină, plină de dor după Dumnezeu, plină de pasiune în închinare, plină de dragoste pentru oameni și plină de Cuvânt, nu de cuvinte, ci de Cuvânt. Este o Biserică în care copiii și bătrânii își găsesc locul pe aceleași bănci și știu și vor să cânte aceleași cântări. Este locul unde lupta pentru putere este doar acea luptă pentru putere în rugăciune și cuvânt. Este locul unde partidele se formează doar pentru post și rugăciune și unde păstorul îl iubește pe Cristos mai mult decât propria viziune. Este Biserica unde pocăința nu are nevoie de pian și de invitații manipulative, iar Harul nu are nevoie de decibeli sau preamăriri personale. Este o Biserică unde rugăciunea este simplă și curată și locul unde suntem atât de plini de Dumnezeu încât uităm ce înseamnă să fim plini de noi înșine.

Știu, e un vis. Este visul naivului, al începătorului și al copilului, însă nu uitați, este visul Scripturii, visul lui Cristos. „Bărbaților, iubiți-vă nevestele cum a iubit și Cristos Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea, ca s-o sfințească, după ce a curățit-o prin botezul cu apă prin Cuvânt, ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică, slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană” (Efeseni 5:25-27).

Păstor David Lavric

NU ÎI LĂSAȚI SĂ SE DUCĂ ACOLO...

Păstor Nicolae Geantă

Halloween!!!

Ioana e o fetiță scumpă din clasa I. Tatăl ei e preot și mama profesoară. A plâns ceva ore s-o lase părinții la „Carnaval” de Halloween. Așa le-a cerut „doamna”. Trebuie s-o asculte! Un frate spunea că învățătoarea i-a obligat fetița să meargă la Halloween. Pentru că n-a lăsat-o, copilul a plâns toată ziua. Altul mi-a spus că pruncii din Biserică au purtat măști! Pe Sefora, fata mea cea mică, *profa* a amenințat-o: în caz că refuză o să fie pedepsită. După ce i-a văzut lacrimile împotrivirii, s-a îndurat s-o lase acasă...

De Halloween, la liceu, am văzut declanșat iadul. Vrăjitoare pe mături, moartea cu coasa, vampirițe, cucuvele, pirați, diavoli, schelete vii, pisici negre, sunt numai câteva din deliciile *horror* ale *dovlecîștilor* teribiliști care s-au jucat de-a Satana. Că tinerii din lume aleargă la potopul de desfrâu nu ne mai miră. Dar de facem cu pocăiții? Că participă și ei, fără nicio remușcare...

„Nu ne ducem și noi, dom’ profesor?”, m-a întrebat „un frate” elev, care aștepta cu un grup de pocăiți lângă amfiteatru, curioși să vadă promenada drăcească. „Nu! Psalmul 1 zice: nu se duce, nu se oprește, nu se așează”. Dar, după ce am plecat, în hol au rămas doar... cuvintele din psalm!

Am văzut de atâtea ori cum tinerii noștri sunt atrași spre malefic. Spre teribilism macabru. Ei merg pe ascuns nu numai la *halloween*, dar și la balul bobocilor. În excursii, în tabere, îl uită pe Dumnezeu... acasă. Trântesc ușa în nas părinților dacă nu-s lăsați la banchete. Acolo, unii chiar... dansează! (unde or fi învățați?). De *Valentine’s day* fac declarații de *iubire temporară*, de Crăciun se îmbracă în Moș... Mulți nu în Biserici sunt reali, ci pe facebook... Nu știu de ce, dar am început să ne facem că nu-i vedem. Închidem ochii. Dar ochiul din Ceruri?

„Să nu care cumva să duci pe fiul meu acolo”, i-a poruncit Avraam lui Eleazar când i-a cerut să-i aducă o soție lui Isaac. „Să nu îl lași pe copil să se ducă acolo”, e porunca Domnului pentru noi părinți, azi. Nu-i lăsați să vă speculeze, să vă escrocheze sentimental! Chiar dacă se tăvălesc pe jos, nu scăpați controlul din mână. Sunteți obligați să-i duceți în Cer, nu să-i transformați în combustibil pentru iad!

Nu lăsați școala, societatea, internetul ori televizorul să-i educe! Nu stați nepăsători la furtunile lumii. Puneți-le limite, restricții, sens interzis. Rugați-vă cu ei. Biblicizați-i. Altminteri, tinerii ne vor ajunge prin discotecă, vor lipsi din Biserici sau vor folosi telefoanele în balconul adunării, vor ține ochii deschiși la rugăciune, nu vor stăruia să se sfințească, să aibă Duhul Sfânt. Se vor căsători cu filistenii, vor deveni una cu ei... Nu vor mai alege să fie misionari, dar vor colinda cu *halloween*-ul! Iar când veți merge la școală, profesorii lor vă vor speria cu... catalogul! Dar dacă va veni între timp judecata?

PĂSTORUL VASILE FILAT ÎN SEARA DE HALLOWEEN

Azi, seara, am fost vizitați de un grup de trei băieței, care purtau cu ei o sperietoare făcută din dovleac, cu o lumânare înăuntru. I-am întrebat ce fel de sărbătoare este Halloween pentru că nu am sărbătorit-o în copilăria noastră. Ei au spus că este sărbătorită *Toamna de Aur*. La aceasta le-am spus că nu este așa, ci este o sărbătoare păgână și drăcească, la care oamenii fără Dumnezeu și care nu cunosc Biblia sărbătoresc duhurile necurate.

Când i-am întrebat, copiii mi-au spus că au fiecare acasă câte o Biblie. La unii le-o dădusem când ne-au vizitat la Crăciun sau la Paște. Ca să nu plece cu mâinile goale, le-am dat câteva mere frumoase cu care ne-a binecuvântat Dumnezeu în această toamnă de aur și i-am îndemnat să citească Biblia și să-i slujească doar Domnului Isus.

Sare și lumină

Tudor Pețan

„Voi sunteți sarea pământului. Voi sunteți lumina lumii. Și oamenii n-aprind lumina ca s-o pună sub obroc, ci o pun în sfeșnic și luminează tuturor celor din casă.” (Matei 5:13-15)

A fi sare și lumină este o responsabilitate biblică pentru fiecare dintre noi. Și de aici o reșezare a priorităților și pentru credinciosul obișnuit. Dacă până acum nu ai făcut-o, îmbină rugăciunea pentru cei din anturajul tău, de la locul de muncă, pentru vecinii de pe strada ta, cu o preocupare constantă pentru mărturia personală (și nu doar prin împărtășirea Cuvântului), pentru integritate, verticalitate, cinste, pentru împlinirea nevoilor celor din jur, pentru a dăruir...

Dacă ești mijlocitor, ridică mijlocirea pentru cartierul tău, orașul tău sau țara ta la un nivel nou. Pregătește, prin rugăciuni strategice și luptă spirituală, terenul în zona ta, pentru curățire spirituală, pentru intensificarea prezenței lui Dumnezeu, pentru „invazia” Împărăției.

Stârnește în tine darul pe care îl ai, înflăcărează-l. Îndrăznește să spui celui de lângă tine cine ești și care sunt valorile tale ca și creștin. Renunță la orice compromis și fii gata să plătești prețul. A fi, în această vreme, lucrător împreună cu Cristos la seceriș, poate să însemne o slujire de sacrificiu, marginalizare sau batjocură. Poți fi catalogat ca fanatic, rigid, legalist, de modă veche, iresponsabil față de nevoile materiale ale tale și ale familiei tale. Poți fi amenințat că ești fundamentalist, împotriva curentului, sau ofensator pentru cineva care are alte valori. Este un preț de plătit.

Lumea de lângă tine este în degradare accelerată. Fii sare pentru ea! Întunericul este tot mai dens. Fii o lumină în întuneric!

Domnul e cu tine și știe care este „lumea” în care te trimite să fii lumină pentru El: „... fiți fără prihană și curați, copii ai lui Dumnezeu, fără vină, în mijlocul unui neam ticălos și stricat, în care străluciți ca niște lumini în lume, ținând sus Cuvântul vieții...” (Filipeni 2:15-16).

ÎMPREUNĂ SPRE VICTORIE

Greg Laurie

În timpul Jocurilor Olimpice de la Rio din 2016, două alergătoare în cursa de 5.000 de metri erau în ultimele patru tururi, când s-au ciocnit între ele. Nikki Hamblin din Noua Zeelandă a căzut prima, cauzând de asemenea căderea alergătoarei Abbey D'Agostino din Statele Unite. Ar fi fost de înțeles dacă D'Agostino s-ar fi sculat și ar fi alergat mai departe terminând cursa. Dar ea a făcut ceva uimitor. I-a întins mâna lui Hamblin, ajutând-o să se ridice. Apoi, pentru o vreme, au început să alerge împreună. Și când D'Agostino, care la rândul ei fusese rănită, a căzut la pământ, Hamblin s-a oprit să o ajute. Ambele au reușit să depășească linia de sosire. Deși nu au câștigat cursa, au terminat-o.

După aceea, Hamblin a spus: „Dintr-o dată, am simțit o mână pe umărul meu, și o voce: „Ridică-te, ridică-te! Trebuie să terminăm!”. Nu voi uita niciodată acel moment.

Uneori ne poticnim și cădem. Și câteodată avem nevoie de puțin ajutor. În Galateni 6:1 citim: „Fraților, chiar dacă un om ar cădea deodată în vreo greșală, voi, care sunteți duhovnicești, să-l ridicați cu duhul blândeții. Și ia seama la tine însuși ca să nu fii ispitit și tu”. În loc să lovești cu piciorul o persoană care este căzută la pământ, ajută-i să se ridice din nou, astfel încât să poată termina cursa.

Poate că ai început viața de creștin în mod serios și ai alergat cu succes cursa, dar la un moment din viață te-ai împiedicat și ai căzut. Poți încă să te ridici și să termini cursa. Fii sigur că viața ta este valoroasă, nu ceda, mergi din biruință în biruință. Caută ocazii de a-L onora pe Domnul. Cu ochii minții la viața veșnică, să alergăm cu folos această cursă care ne stă în față.

Pacea să fie peste Israel

Prima duminică a lunii Octombrie este Ziua mondială de rugăciune pentru pacea Ierusalimului!

„Ierusalime, tu ești zidit ca o cetate făcută dintr-o bucată! Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului! Cei ce te iubesc, să se bucure de odihnă. Pacea să fie între zidurile tale, și liniștea în casele tale domnești!” (Psalmii 122:3, 6-7) Dumnezeu să binecuvânteze Ierusalimul și Israelul! AMIN!

Păstor Gabi Izsak

într-adevăr).

Cele două locuri în care apare el în Noul Testament sunt legate amândouă de simetrii istorice în care asemănările sunt între decadența dinaintea vremurilor de pedeapsă divină. Profetic, termenul „*aidoma*” vestește asemănări între catastrofele de demult și situația lumii la revenirea Domnului Isus:

„Cum s-a întâmplat în zilele lui Noe, *aidoma* se va întâmpla și la venirea Fiului omului” (Matei 24:37).
„Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot, se va întâmpla *aidoma*: oamenii mâncau, beau, cumpărau, vindeau, sădeau, zideau, ..” (Luca 17:28).

Finalul de istorie pe care-l trăim este caracterizat de o eliberare a influențelor lui satan în societatea umană. Ca și în vechime, el urmărește să batjocorească instituțiile stabilite de Dumnezeu. Uitați-vă cu ochii credinței, prin prisma celor două avertismente citate mai sus, și veți înțelege mai bine ce se întâmplă în lume.

Dumnezeu a stabilit ca omenirea să fie împărțită, după obraznicia de la turnul Babel, în neamuri distincte. Diavolul militează azi în *Noua Ordine Mondială* pentru amestecarea neamurilor și distrugerea granițelor. Migrațiile sunt încurajate, provocate, impuse ca în străvechiul Babilon (reînviat în vremurile apocaliptice). Inexplicabil în contextul istoric al războaielor pentru păstrarea neamului, aceste mișcări declanșate de elitele mondiale îl au în spate pe satan, marele uzurpator.

Dumnezeu a stabilit că nu este bine ca bărbatul să fie singur și a creat femeia ca partener și ca sursă de procreație. Diavolul militează azi pentru distrugerea acestui tipar social și înlocuirea lui cu tot felul de caricaturi caraghioase. Chiar și un lipsit de minte înțelege că generalizarea căsătoriilor de același fel duce la finalul omenirii pentru că nu s-ar mai naște copii! Cum ar putea fi „*normal*” ceva ce nu duce la binele și propășirea rasei umane? Deviațiile sexuale patologice nu pot exista decât parazitare pe relațiile din căsătoriile normale, ele preluând copii procreați de un

„*Aidoma*” este un cuvânt care apare în Biblia lui Cornilescu doar de două ori. El a ales un arhaism slavon (видома) care nu se mai folosește astăzi prea des. Ideea din spatele cuvântului însă este mai contemporană decât credem! (*ÁIDOMA* adv. 1. La fel, ca și; identic. 2. (Rar) Aievea,

bărbat și o femeie! Dumnezeu a făcut bărbatul să fie bărbat și femeia să fie femeie. Diavolul aduce acum confuzia de gen și fluiditatea de gen, relativismul unei confuzii totale.

Dumnezeu a dat curcubeul ca semn de har după pedeapsa potopului. Diavolul a preluat semnul în batjocură și l-a pus în fruntea celor care sărbătoresc „*stricarea căilor pe pământ*” (Gen. 6:12). Trebuie să nu vrei ca să nu vezi cum satana îi râde în nas lui Dumnezeu, bătându-și joc de oameni. Nu este nimic nou sub soare. Ce a fost va mai fi! Domnul Isus a știut că lucrurile se vor strica iarăși pe pământ înainte de revenirea Sa, iar Cornilescu ne-a lăsat avertismentul acestui **AIDOMA**.

Singura veste bună este că înainte de declanșarea pedepsei catastrofale, Dumnezeu l-a scos pe Lot din Sodoma și pe Noe din potop. După aceea s-a declanșat prăpădul. Pe noi, Dumnezeu nu ne-a rânduit la mânie, de aceea Dumnezeu ne va lua la Sine înainte ca să vină Necazul cel mare peste lumea aceasta:
„*Fiindcă ai păzit cuvântul răbdării Mele, te voi păzi și Eu de ceasul încercării, care are să vină peste lumea întreagă, ca să încerce pe locuitorii pământului*” (Apocalipsa 3:10).

Capul sus și privirea îndreptată spre cer! Dacă a început să miroase iar a putrefacție, înseamnă că Cel ce vine va veni și nu va zăbovi. Clipa plecării noastre este aproape! Asta nu înseamnă dezertare și fatalism. Cât timp ne va lăsa Dumnezeu încă aici, ne vom face datoria. Vom clădi corabia salvării chiar dacă ne batjocorește toată lumea și ne vom păstra familia neîntinată de păcatul lumii. Până când plecăm, predicăm prin grai. Care să fie însă atitudinea noastră față de cei păcătoși? Parcă am citit undeva că Fiul lui Dumnezeu, în viața terestră, a fost poreclit pe drept „*prietenul păcătoșilor*”. Ei au drept și astăzi la dragostea noastră. Dacă îi convingem, îi câștigăm pentru eternitate. Dacă nu-i convingem, le facem cel puțin acces la dragostea cea adevărată. În locul în care vor merge, dincolo de judecata lui Dumnezeu, nu vor mai avea parte de ea.

Și încă ceva ... Până la venirea Împărăției lui Dumnezeu nu există stat creștin și nici națiune creștină. Ar fi fost să fie statul Israel și națiunea poporului ales, dar... nu și-au împlinit nici ei menirea. Doar Împăratul va fi garanția instaurării adevăratei Împărății a lui Dumnezeu pe pământ. De aceea este scris că El va domni „*cu un toiag de fier*”, gata să zdrobească orice împotrivire. Iar Duhul și Mireasa spun astăzi ca întotdeauna: „*Vino, Doamne Isuse! Și vino curând*”.

Pentru

studenți,

Gaudeamus Igitur

și...nu numai...

CREAȚI PENTRU O VREME CA ACEASTA

Andrada Popa

În ultima vreme, m-a fascinat povestea împărătesei Estera, cea care a reușit, prin smerire în fața lui Dumnezeu, prin post și rugăciune, să schimbe destinul unei națiuni. Estera a prins curaj și a chemat poporul să mijlocească pentru viața lui, după ce a înțeles că Dumnezeu a pus-o în familia regală pentru vremea aceea. Ea și-a înțeles rolul și a lăsat ca scopul Lui să fie făcut prin poziția pe care a primit-o de la Dumnezeu.

Suntem o generație privilegiată; trăim vremuri de har, avem la dispoziție tot ceea ce ne trebuie pentru a-L cunoaște pe Dumnezeu, pentru a trăi frumos. Avem, momentan, libertatea de a ne exprima liber, de a vorbi și celor din jur despre Domnul nostru, nu ne riscăm viața pentru a vesti Evanghelia, ci putem alege moduri cât mai creative să spunem și altora despre Dumnezeu. Putem citi Biblia cât vrem, unde vrem, nimeni nu ne poate face nimic. Ne putem ruga, putem să mergem la Biserică fără să fim amenințați. Avem cărți creștine pe aproape toate temele, radio și televiziuni creștine cu emisie permanentă, site-uri și pagini pe rețele de socializare care vestesc voia lui Dumnezeu.

Și totuși, suntem niște creștini atât de plictisiți. La fel ca acei copiii răzgâiați, care au de toate, dar se tot plâng și nu le place nimic. Avem ceea ce alții tânjeau să aibă, dar, deși nu au avut, ei au rămas credincioși lui Dumnezeu, chiar dacă au fost torturați pentru credința lor. Mă întreb, noi până unde putem merge cu credința noastră?

Creștinismul postmodern s-a răcit atât de mult, deși suntem răsfățați cu atât de multe „surse de foc”. Suntem tot mai apatici, tot mai puțin pasionați de Dumnezeu... Ne mulțumim cu niște firimituri primite de la biserică duminică și încercăm să ne țină de „foame” cât mai mult, așa ca văduva din Sarepta. Presiunea lumii, ridicarea la rang înalt a lucrurilor contrare voii lui Dumnezeu, plus încercarea diavolului de a fura chiar și puținul Cuvânt pe care îl mai avem în inimă – toate acestea fac trăirea în societatea de azi tot mai grea și chiar imposibilă pentru un creștin „de duminică”. Cu toate acestea, noi suntem generația aleasă de Dumnezeu pentru acest timp, creați de El pentru o vreme ca aceasta, o vreme în care suntem chemați să ne trezim și să luptăm cu îndrăzneală pentru Dumnezeu.

Ești tânăr/ă student/ă, poate ești la început de drum și, dacă nu chiar acum, cu siguranță studenția va fi perioada când îți vei pune întrebări mai serioase cu privire la cine ești, care este scopul tău și care e locul pe care Dumnezeu vrea să-l ai în această lume. Indiferent de locul specific în care Domnul te cheamă să fii, El te-a creat pentru o vreme ca aceasta, ca să fii mesagerul Lui în mijlocul acestei generații. Dumnezeu ne vrea lumină și sare – vrea să luminăm în beznă păcatului ca niște stele strălucitoare, care călăuzesc oamenii spre Adevăr, și să dăm gust lumii, conservând valorile Tatălui pe acest pământ străin.

Pentru generația de azi, tu ești în postura Esterei – chemat să te smerești și să ceri putere de la Dumnezeu pentru lupta spirituală care îți stă înaintea. Deși trăim vremuri de har și știm că Domnul e de partea noastră, ne trebuie mult discernământ, ca să umblăm în călăuzire divină, pentru ca El să-Și împlinească voia Lui, prin noi, pentru societatea de azi. Nu e ușor să mergi împotriva curentului, în special în anii de studii, când cel rău încearcă cu disperare să inducă mereu ideea de libertate tinerilor, că tinerețea e pentru distracții și nu are rost să-ți încui viața pentru niște „basme”. E de datoria Bisericii să se roage pentru tinerii ei! Bineînțeles, fiecare are discernământ și lupta personală este de bază, dar frumusețea Bisericii vine tocmai din această mijlocire pentru purtare de grijă pentru fiecare. Ori de câte ori îți amintești de studenți, roagă-te pentru noi! Avem nevoie de Dumnezeu și de rugăciune, ca să putem să ne ridicăm ca o generație curată în mijlocul unei lumi stricate.

Drag/ă student/ă

*Caută să nu te depărtezi de Dumnezeu în acest an universitar! Indiferent ce vor zice cei din jur, tu rămâi lângă El. Caută să ai un timp personal cu Dumnezeu: citește Biblia, studiaz-o, roagă-te, postește, vino la Biserică, slujește! Nu uita: **ești creat pentru o vreme ca aceasta! Rămâi lângă Dumnezeu și vei fi biruitor!***

INTERVENȚIE DIVINĂ

Dumnezeu vorbește unui pilot

La 28 septembrie 2018, un cutremur cu magnitudinea de 7,5 grade a lovit Palu, Indonezia, luând sute de vieți și provocând daune considerabile regiunii. Cu toate acestea, în mijlocul acestei tragedii, un pilot a mărturisit un miracol care a salvat viața pasagerilor atunci când el a auzit vocea lui Dumnezeu.

Căpitanul Mafella s-a simțea neliniștit toată ziua. El a cântat imnuri de slavă Domnului pe parcursul întregului zbor de la Ujung Pandang la Palu.

Când au ajuns deasupra aeroportului Palu, el a auzit o voce în inima lui, spunându-i să se rotească din nou în jurul aeroportului înaintea aterizării. Căpitanul Mafella și-a amintit de Psalmul 23: 4, care spune: „*Chiar dacă ar fi să umblu prin valea umbrei morții, nu mă tem de niciun rău, căci Tu ești cu mine. Toiagul și nuiua Ta mă mângâie*”.

Din fericire au aterizat cu bine în Palu, dar pilotul a avut un îndemn de la Dumnezeu să decoleze iarăși, cât mai curând. A cerut permisiunea să decoleze cu trei minute mai devreme. După ce a primit permisia să decoleze, a simțit pace de la Domnul și a decolat cât mai repede.

Chiar atunci, un cutremur a lovit Palu. Căpitanul Mafella a încercat să comunice cu turnul de control câteva minute mai târziu, dar nu a primit niciun răspuns. Un fenomen deosebit se întâmpla pe măsură ce se uita în jos. Apa de pe coastă formase o gaură imensă și temelia fundului mării a putut fi văzută!

Când avionul a ajuns la Ujung Pandang, a auzit vestea că un tsunami a lovit Palu. Mai mult decât atât, ofițerul din turnul de control, cu care comunicase ceva mai înainte, murise la scurt timp după ce se asigurase că ultimul avion a decolat în siguranță înainte de declanșarea cutremurului.

Căpitanul Mafella a subliniat cât de important este să fii sensibil la vocea lui Dumnezeu. Potrivit mărturiei sale, dacă nu ar fi plecat cu trei minute mai devreme, nu ar fi putut să salveze cei 140 de pasageri, deoarece asfaltul de pe pista de aterizare se mișca în sus și în jos ca o perdea suflată de vânt.

El și-a încheiat mărturia cu o lecție vitală, spunând că, indiferent ce se întâmplă, trebuie să fim liniștiți și să evităm panica, astfel încât să putem auzi în mod clar instrucțiunile lui Dumnezeu venind la noi prin Duhul Sfânt. În mijlocul acestui haos din Palu, Indonezia, putem învăța o mare lecție din mărturia căpitanului Mafella. De asemenea, rugăciunile noastre se ridică la Cer, pentru familiilor victimelor. Ne rugăm ca Duhul Sfânt să-i mângâie în durerea lor și ca Dumnezeu să-i binecuvânteze în nevoile lor.

Sursa: The Elijah Challenge

EBEN EZER - PIATRA DE AJUTOR

În perioada 10-12 August 2018, Biserica Baptistă Maranata din localitatea Moldova-Nouă, Caraș-Severin, a îmbrăcat haine de sărbătoare cu prilejul împlinirii a 100 de ani de prezență Baptistă în Clisura Dunării. Momentul a fost emoționant când localnici din Moldova-Nouă, frați și surori în Domnul, împrăștiați în toată lumea, inclusiv din America și Australia, ne-am întâlnit după mai bine de 35 de ani, lăudându-L pe Cel ce Și-a ținut și condus Biserica locală timp de un secol.

Au fost zile de sărbătoare când ne-am bucurat în Casa Domnului de prezența unor invitați de seamă din România: senatorul Titus Corlățean, fost ministru de externe, păstorul Viorel Iuga, președintele Uniunii Baptiste din România, consilieri județeni, primari și oficialități din conducerea orașului, păstori și slujitori ai Domnului din zonă. Dar bucuria a fost deplină când, prin Duhul Sfânt, s-a simțit prezența Domnului în laude, închinare și mesajele fraților păstori.

Timp de trei zile Domnul Și-a luat slava, lauda și închinarea din inimile tuturor celor prezenți. Cu această ocazie au venit prieteni în Casa Domnului care au ascultat Cuvântul, și-L rugăm pe Dumnezeu ca sămânța care a fost semănată în aceste zile de sărbătoare să încolțească, să crească și să aducă rod spre Slava Lui.

A Domnului să-I fie toată închinarea, slava, cinstea și onoarea pentru biruința care ne-a dat-o și ne-o dă în fiecare zi. Amin.

Nelu Albu

PRĂJITURA NOIRE FĂRĂ COACERE

Sursa: Adygio Kitchen

Ingrediente

200 g. pișcoturi
100 g. unt la temperatura camerei
100 g. nuci
25 g. cacao neagră
2 pliculețe gelatină (20 g)
1 lingură esență de rom
1 lingură esență de vanilie
40 g. unt la temperatura camerei
70 ml. apă caldă
300 g. ciocolată amăruie
150 ml. lapte
250 ml. smântână

Mod de preparare

Poftă bună

Punem pișcoturile într-un robot de bucătărie pentru a le mărunți. După ce obținem un pesmet din pișcoturi, vom adăuga nuca, pentru ca să fie mărunțită și ea.

După această operație, adăugăm cacao și untul. Puteți să folosiți o tavă de cozonac în care să puneți folie alimentară, hârtie de copt, sau o formă de silicon unsă cu puțin ulei. Punem amestecul cu pesmetul din pișcoturi pe fundul tăvii și presăm și nivelăm bine. Punem tava la rece, timp în care ne ocupăm de al doilea strat.

Punem apă caldă peste gelatină. Lăsăm gelatina deoparte să se hidrateze și punem o crăticioară la foc mic cu laptele și bucățile de ciocolată. Vom adăuga untul și smântâna atunci când ciocolata începe să se topească. Vom amesteca și o vom lua deoparte în momentul în care va ajunge la punctul de fierbere.

Adăugăm gelatina și amestecăm bine. Apoi vom adăuga esența de rom, amestecăm și turnăm compoziția noastră peste stratul de pișcoturi. Vom pune tava la frigider pentru minim 3 ore, după care prăjitura noire poate fi ornată și servită.

Immortality

Simona Bondor

In 1899 Mark Twain wrote:

The Egyptian, the Babylonian, and The Persian rose, filled the planet with sound and splendour, then faded to dream-stuff and passed away; the Greek and the Roman followed; and made a vast noise, and they are gone; other people have sprung up and held their torch high for a time, but it burned out, and they sit in twilight now, or have vanished.

The Jew saw them all, beat them all, and is now what he always was exhibiting no decadence, no infirmities of age, no weakening of his parts, no slowing of his energies, no dulling of his alert and aggressive mind. All things are mortal but the Jew; all other forces pass but he remains. What is the secret of their immortality?

The source of Jewish immortality is no secret. It is the God Almighty who chose them for His glory.

Pagină realizată de Aneta Oprănescu

Studiază în Australia!

- înscriere la facultate sau master
- aplicații pentru viză de student
- asistență GRATUITĂ de la A la Z

Ștefan

T: 0434 542 030

E: info@hello-aussie.com.au

No one in the world sells more real estate than **RE/MAX!**
Thinking of selling, buying or investing in real estate?
Give MARGARET a call for an obligation free, expert market assessment,

ALL SUBURBS!

Re/Max Property First
Office: 119-121 Hawthorn Road
Caulfield North

Mob. 0413 246 294
margareta.mulici@grantsea.com.au

RE/MAX
Property First

ROMAN LAWYERS

Suntem avocați cu experiență, specializați într-o varietate amplă de domenii:

Dreptul familiei, litigație civilă, comercială și testamentară și dreptul criminal. Testamente, împuterniciri financiare și de sănătate. Vânzări sau cumpărări de case.

Adresa poștală:
5 Llewellyn Place,
Eumemmering, 3117,
Victoria, Australia.
PH.: 0423 810 460
Fax: +61 3979 7997

Email:
info@romanlawyers.com.au

Nu ezitați să ne contactați dacă aveți întrebări, sau doriți să discutați despre nevoile dumneavoastră specifice.

Travel counsellors →

With us... it's personal

Whatever your reasons for travelling, I can arrange it from start to finish.

Please contact me for all your Leisure and Business Travel needs. I am available to meet you at a convenient time - even outside of normal business hours.

I look forward to hearing from you.

Mihaela

Mihaela Gale

Ph. 0449 544 987

Email: mihaela.gale@travelcounsellors.com.au

[@travelcounsellors.com.au](mailto:mihaela.gale@travelcounsellors.com.au)

Speaking both Romanian and English, I have many years' experience in the Travel Industry.

AUSTRALIAN SCHOOL OF MINISTRY

Cursuri acreditate de echipare pentru slujire

Aceste cursuri te vor ajuta să fii un ambasador al Împărăției lui Dumnezeu.

Avantajele școlii sunt următoarele:

- echipare pentru influența în societate
- teologie și practică (baza Biblică și activare în slujire)
- școala este acreditată de guvernul Australian
- online (cursuri disponibile 100% online, oriunde în lume)
- foarte accesibilă (\$4,800, plățile pot fi făcute și săptămânal)
- studii flexibile (doi ani, part-time sau un an full-time)

Viziunea noastră este să echipăm o generație nouă de slujitori cu influență în societate

Înscrierea se face online: www.asom.org.au

TIPĂREȘTE PRIN REVISTA SPERANȚA

Oferim servicii de tipărire prin Revista Speranța la prețuri rezonabile. Tipărește-ți orice materiale de reclamă, flyers, newsletters etc., pentru organizația unde lucrezi, prin **Revista Speranța**.

Se va face o estimare a costului și în același preț se include trimiterea prin poștă la orice adresă din Australia.

Pentru mai multe detalii, email: AdrianBuzgau@gmail.com

Doublesstudio Videography

Contact: Cristian Ștefănuț
Doublesstudio@iprimus.com.au
Mobile: 0404 112631

We are a corporate and editorial film maker and videographer with extensive international experience, specializing in weddings, family events, sports, news and live transmission.

Doublesstudio Videography believes that everybody deserves the chance to have their wedding or any important event professionally recorded to cherish the memories. That's why we can accommodate any budget.

Welcome to Vass Porumb Photo Studio

VASSPHOTOGRAPHY

If you are looking for a professional photographer in Melbourne, we are here to help you. Whether you are looking for a wedding photographer who can help you to have the best day ever, or family portrait, baby, baptism or any event photography, we have the skill and expertise to ensure you will love the results.

Contact:
Mobil 0407 250 846
Email: info@vassphotography.com
Website www.vassphotography.com

ACCOUNTING,
TAXATION &
ADVISORY SERVICES

Email: office@cgdpartners.com.au

For exceptional business results, talk to our friendly tax specialists today. We'll help you discover better tax strategies and provide timely business support.

Our real value is in the tailored advice, planning, consulting and research we offer. Take advantage of our strong technical skills and up-to-the-minute knowledge of tax solutions and tax strategies for your business.

TRAIAN SECARĂ - MINISTER OF RELIGION

Ziua căsătoriei este o zi importantă în viața ta. Fă din această zi o zi de neuitat. Eu pot să-ți fiu de ajutor. Am fost ordinar ca *Minister of religion* și officiez căsătorii civile și religioase în Australia de peste 20 de ani.

Telefon: 0407-708-887
Email: tsecara@hotmail.com

A Romanian favourite that's nourishing and easy to prepare.

Other products in our range include: Cornulețe, Mititel, Honey Slice, Sarmale and Aqua Carpatica.

Available at select continental deli's. Ask your local deli to stock us or contact us for more information.
romaniantradition.sa@gmail.com

Cafe Transylvania

*Original recipes,
Fresh and delicious*

We make birthday cakes. Everything served in the premises is home made. We make reservations for birthdays or any occasion. Our program is:
Tue to Thu: 9am - 5.30pm
Fri and Sat: 9am - 9pm
Sunday: 9am - 6pm
DELIVERY! (Condition apply)

Shop 4 Spring Square, Hallam,
VIC 3803,
Phone number:
03 9796 5227, 04 3216 2907
kate@cafetransylvania.com

Stejarii

Ligia Trinca

Era o dimineață liniștită,
Iar soarele-și lăsa încet căldura
Peste natura încă adormită.

Într-o pădure, mai la vale, jos,
Pădure cu desișuri, dar și cu munți stâncoși,
Stăteau de vorbă 3 stejari sfătoși:

„Eu”, zise unul mai fălos,
„Fiindcă am trunchiul sănătos,
palat aş vrea să fiu când El, Făuritorul
v-a-ngădui în viața mea toporul.
Și-oricine pragu-mi va păși
odihnă, pace va găsi!”.

„...știi frate, eu ce-i drept”,
Luă cuvântul cel mai înțelept,
„Mi-ar place ca să fiu vapor
peste oceane călător
și toate visele deșarte
să le împrăștiu peste ape.
Dar știu că mi-ar fi mult mai bine
să facă Domnul ce o vrea din mine...”.

...Mai la o parte-ngândurat,
Stătea stejarul mai curbat...

„Dar tu, prietene, ce-ai vrea,
Când va veni securea-n viața ta?”.

„Eu, fraților, să spun ce-i drept,
nu mă consider înțelept,
și trunchiul îmi e mai curbat.
Nu pot visa la un palat.
Am vrut să fiu stejar la locul lui,
să nu fac umbră vieții nimănui...
Dar buruienile haine
m-au prins în a lor vrajă și pe mine...
și-n loc să cresc înalt și sănătos,
sunt azi, stejarul cel mai scorburos.
În mintea mea, de vise nu e loc...
Căci cred că voi ajunge lemn de foc...

...Dar, dac-ar fi să am un dor
aș vrea să fiu măcar indicator
spre mântuirea tuturor...”.

...Trecură ani, pădurea s-a tăiat,
Stejari mai tineri locul le-au luat.
Iar visele ce ei și le făcură,
Sunt astăzi pentru noi de-nvățătură.

Din cel dintâi care-a visat
să fie marele palat,
un grajd
și-o iesle s-a făcut,
unde Mesia S-a născut.

Din cel ce-a vrut a fi vapor,
peste oceane călător,
o barcă mică s-a 'ntrupat,
amvonul cel mai minunat,
de unde, chiar Isus Cristos a predicat.

Din cel ce-a vrut a fi indicator,
spre mântuirea tuturor
o cruce mare s-a 'nălțat,
unde Isus Cristos a fost crucificat.

Și-acum... e întrebarea mea:
Ce-ai vrea să fie viața ta?
Palate și averi aicea jos?
Ori veșnicia cu Cristos?
Visezi la ce-ai vrea tu?
Ce crezi că-i bine?
Sau lași să facă Domnul
ce o vrea El din tine?
De vrei s-ajungi ce-i bun,
ce-i mai frumos,
Indicator e crucea lui Cristos!